

EURO BÖLGESİ ŞUBAT 1999 RAPORU

I. Euro Bölgesi Ekonomik Göstergelerine İlişkin Gelişmeler:

Ekonomik hareketliliğin son aylarda başta Almanya olmak üzere euro bölgesinde yavaşlamasının, büyümenin biraz duraklaması dışında olumsuz etkisi olmayacaktır. Tüketicilerin piyasa güveni halen oldukça güçlüdür ve iç talebi korumaktadır. Özellikle Ocak ayında yürürlüğe giren İspanya'daki vergi reformunun tüketimi canlandırması beklenmektedir. West Deutsche Landes Bank tarafından yapılan tahminlere göre, euro bölgesinde ekonomik büyümenin 1999 yılının üçüncü çeyreğinde artması (yüzde 2.3 civarında) beklenmektedir. Latin Amerika'daki krizin daha da derinleşmesi durumunda ise euro bölgesinde büyümedeki artışın biraz daha gerileyebileceği ancak Brezilya'daki devalüasyonun Asya krizinde olduğu gibi euro bölgesi için tehdit oluşturmadığı ifade edilmektedir.

AB Komisyonu Başkanı Jacques Santer, EMU'nun 1999 yılında yüzde 2'nin biraz üzerinde büyüyeceğini söylemiştir. Eğer yüksek işsizlik oranları azaltılmaya çalışılırsa, euro bölgesinde büyümenin artacağını belirtmiştir. Avrupa ülkelerinin işsizlik oranları geçen yılki düzeylerinin altındaysa da halen Fransa, Almanya, İtalya ve İspanya'da iki haneli oranlardadır.

Euro bölgesi enflasyon oranındaki azalmanın yakın bir gelecekte ECB'nin yüzde 3 olan benchmark faiz oranlarını muhtemelen düşüreceğinin bir göstergesi olduğu belirtilmekle beraber ECB, 10 ve 17 Mart tarihli ana finansman işlemlerinde faiz oranını (%3) değiştirmeyeceğini açıklamıştır.

Avrupa Komisyonunun aylık tüketici ve iş çevreleri araştırmasına göre euro bölgesinde karmaşık bir ekonomik görünüm vardır. Euro bölgesi işsizlik oranı Aralık ayı itibarıyla yüzde 10.8'dir. Bu veri, işsizlik oranında bir azalmaya işaret etmektedir. Komisyonun ekonomik duyarlılık göstergesi, Ocak ayında 104.5'e yükselmiştir ve bu oran bir ay önce 103.9'dur. Bölgenin endüstriyel güvenilirlik göstergesi 4 aylık bir düşüşün ardından Ocak ayında değişme göstermemiştir. Tüketici duyarlılık göstergesi ise en yüksek düzeydedir. Komisyona göre bu göstergedeki artışın nedeni şu andaki genel ekonomik durumla ilgili iyimser görüştür. AB için ekonomik duyarlılık göstergesi, Aralık ayında 103.3 iken Ocak ayında 103.8'e yükselmiştir.

Eurostat, 1998 yılının üçüncü çeyreğinde euro bölgesinde cari işlemler fazlasının 21.8 milyar euro olduğunu açıklamıştır. Yılın ikinci çeyreğindeki fazla 21.5 milyar euro ve birinci çeyreğindeki fazla 25.0 milyar euro idi. AB'nin üçüncü çeyrekteki cari işlem fazlası ise 25.6 milyar euro olmuştur.

Fiyat istikrarı olumlu olsa da bazı riskler vardır. Gelişmekte olan piyasalardaki dalgalanmalar ve euro bölgesinde ekonomik hareketlilikte beklenenden daha fazla olan yavaşlama fiyatlar üzerinde olumsuz etkiler yaratabilir. Diğer yandan ücret artışları ve mali politikalarındaki rahatlama fiyat istikrarını ters yönde etkileyebilir. Bundan başka döviz kurundaki gelişmeler ve ticari mal fiyatlarındaki eğilimler de yakından takip edilmelidir.

Ekonomik hareketlilikte yavaşlama beklentisinin bir sonucu olarak fiyatlar da aşağıya doğru bir eğilim tahminiyle 3 Aralık 1998'de ulusal merkez bankaları gösterge niteliğindeki faiz oranlarını yüzde 3'e indirmiş ve ECB Yönetim Konseyi, 22 Aralık 1998 tarihli toplantısında bu oranı uygun bulmuştur.

Ocak 1999 itibariyle üç aylık nominal faiz oranı yüzde 3.1'e inmiştir. Bu da son 12 ay içinde 1.10 puan düşüşü yansıtmaktadır. Reel faiz oranı olarak bakıldığında ise (nominal faiz oranı-HICP enflasyon oranı) Ocak 1999'da reel üç aylık faizin yüzde 2.3 olduğu görülür ki bu da bir yıl önceye göre 0.80 puan düşüktür. Aynı zamanda uzun vadeli nominal faiz oranları geçtiğimiz yıla göre 1.40 puan azalarak yüzde 3.8 olmuştur. Uzun dönem reel faiz oranı Ocak 1999 itibariyle yüzde 3'tür. Bu oran da bir önceki yıla göre 1.10 puan daha düşüktür. Kısa ve uzun dönem faiz oranları uluslararası ve geçmişe dönük oranlar açısından oldukça düşüktür.

1 Şubat 1999 itibariyle euro bölgesi fiyat istikrarı olumludur. Son üç ayın (Ekim-Aralık) yıllık M3 büyüme oranı, yüzde 4.7 olmuştur. Bu oran, Yönetim Konseyinin M3 için belirlediği yüzde 4.5'lik referans değere çok yakındır. M3 büyüme oranı, Ocak ayında yıllık yüzde 5.7'lik büyüme göstermiştir.

M1 büyüklüğünde son zamanlardaki gelişmeler oldukça canlıdır. Aynı şekilde özel sektöre verilen kredi büyüklükleri Aralık 1998'de yüksek olmaya devam etmiştir. Bu gelişmeler, cari faiz oranlarındaki düşük düzeyleri yansıtmaktadır. Ayrıca kredilerdeki artış, euro bölgesinde deflasyon riskinin bulunmadığını da göstermektedir. Böyle bir konjonktür içinde Yönetim Konseyi enflasyon riski görmemesine karşın kredi büyüklüklerindeki gelişmelerin önümüzdeki aylarda dikkatle incelenmesi gerekmektedir.

Euro bölgesinde fiyat istikrarı ve fiyatlardaki gelişmelere göre mali piyasa göstergeleri, düşük enflasyon beklentisinin sürdüğünü göstermektedir. Ocak ayı başından bu yana euro bölgesi uzun dönem faiz oranları düşmeye devam etmekte ve verim eğrisi aşağı doğru bir eğilim göstermektedir. Euro bölgesinde tahvil getirileri spreadi enflasyona endeksli tahvil getirileri ile karşılaştırıldığında daralmıştır. Bu gelişmeler, piyasa katılımcılarının uzun dönem enflasyon beklentilerinin önümüzdeki aylarda daha da düşeceğini göstermektedir. Euro bölgesinin ekonomik durumuna ilişkin göstergeler karmaşıktır. Bir yandan sanayi üretiminin büyümesi yavaşlamış, imalatta kapasite kullanımı düşmüş ve işsizlik oranındaki düşme yıl sonundaki oran civarında kalmışken diğer yandan Eurostat'ın 1998 yılının üçüncü çeyreği için euro alanı reel GSYİH büyümesi tahmini bir çeyrekte diğerine reel GSYİH'in yüzde 0.7 civarında büyüdüğünü göstermektedir. İlaveten, Ocak 1999'da ihracatta ve tüketici güveninde 1990 yılında saptanan en yüksek düzeyi aşan bir artış vardır. Euro bölgesi dışındaki ekonomik gelişmeler de karmaşıktır. Bir yandan Brezilya'da finans piyasalarının dalgalanması ve belirsizliğin artması, öte yandan ABD ekonomisinin devam eden toparlanması söz konusudur.

Uyumlaştırılmış tüketici fiyat endeksinde (HICP) Aralık 1998'de yıllık artış yüzde 0.8, Kasım ayında % 0.9, Ekim ayında % 1 olmuştur. Endeksdeki düşüşün en önemli nedeni; enerji fiyatlarındaki düşme ve Aralık ayındaki enerji dışı endüstri fiyatlarındaki artış hızının azalmasıdır. Petrol fiyatları, Temmuz-Aralık 1998 döneminde ECU bazında yüzde 25 azalmıştır. Birim işgücü maliyetlerinde 1998 yılının üçüncü çeyreğinde başlayan düşüş de enflasyon oranının düşmesine katkıda bulunmaktadır. Kısa dönemde fiyatlar üzerinde aşağı ya da yukarı bir baskı olacağına dair gösterge yoktur. Dolayısıyla fiyat istikrarı riski değişmeyecektir.

Harmonize edilmiş fiyat endeksine göre son üç aylık faiz oranlarının reel bir değerlendirmesi yapıldığında, Ocak ayında yüzde 2.3 olduğu görülür ki bu da bir yıl öncekine göre 0.80 puan daha düşüktür. Uzun vadeli reel faiz oranlarının ölçümünden ise yüzde 3.0 gibi bir oran çıkmaktadır ki bu da 1998 yılının ilk aylarına göre 1.10 puan düşüktür. Bu oranlar diğer ülkeler ve euro bölgesinin önceki verileri ile kıyaslandığında oldukça düşüktür. Parasal ve mali şartlar, euro bölgesinde fiyat istikrarı ile ilişkili bir ekonomik büyümenin devam ettiğini desteklemektedir.

II.Alman Ekonomisindeki Gelişmeler:

Bundesbank'ın tahminlerine göre Alman ekonomisi 1998 yılının son çeyreğinde yüzde 0.4 küçülmüştür. Bunun nedeni de gelişmekte olan piyasalardaki (emerging markets) mali krizin ihracat üzerindeki etkisidir. Analistlere göre Alman ekonomisi, 1999 yılına kötü bir giriş yapmıştır ve büyümesi öngörülenden (% 2) daha az (% 1.5) olacaktır. Bundesbank'ın verilerine göre Alman ekonomisi global krizden diğer Avrupa ülkelerine oranla daha fazla etkilenmiş görülmektedir.

Alman hükümeti ile ECB arasında ekonomi politikalarının uygulanmasına ilişkin olarak yaşanan gerginlik, 18 Şubat 1999 tarihinde Alman Maliye bakanı Oscar Lafontaine'in "bugünkü ortamda hükümetin harcamaları kısması tamamen yanlıştır" değerlendirmesiyle iyice tırmanmıştır. Euro bölgesinde maliye bakanları ve ECB ekonomideki yavaşlamadan birbirlerini sorumlu tutmaktadırlar. Lafontaine, ECB'nin faiz oranlarını indirmesi gerektiğini sürekli vurgularken ECB, euro bölgesi hükümetlerini bütçe açıklarını ve borçlarını azaltmaları yönünde uyarılmaktadır. ECB, fiyat istikrarında enflasyonist ya da deflasyonist bir baskı görmediğini belirterek benchmark faiz oranlarını yüzde 3'te tutmaya devam ederken Oscar Lafontaine, euro bölgesi ekonomisindeki yavaşlamayı uyaracak en uygun enstrümanın parasal politika olduğunu vurgulamaktadır.

Alman Sosyal Demokratlar, ECB'yi euro bölgesinde faiz oranlarını azaltarak büyümeyi canlandırmaya yönelmedikleri için suçlarken, ECB ve Bundesbank'dan ECB'yi destekleyenler, işgücü piyasasında reformları gerçekleştirmedikleri ve mali disiplini sağlamaya yönelmedikleri için hükümeti eleştirmektedirler.

Alman ekonomisini son dönemde zor duruma sokan konulardan biri de IG Metal endüstrisi işçilerinin yüzde 6 civarındaki zam talepleri olmuş, sonuçta zam yüzde 3.6 olarak karara bağlanmıştır.

Genel olarak bakıldığında Alman ekonomisinin son dönemdeki durumu, 1989 yılındaki birleşmeden ve hatta 1973 petrol krizinden beri ilk kez bu kadar karmaşıktır.

1998 yılının son iki çeyreğinde GSYİH'ın sürekli düşüş göstermesinin bir durgunluk getirmesi en önemli risklerden biridir. Birçok ekonomist 1999 yılının ilk yarısında orta düzeyde bir canlanma öngörse de hükümetin 1999 yılı GSYİH büyümesi tahmini olan yüzde 2'lik hedefin aşılması pek beklenmemektedir.

1998 yılının sonlarında GSYİH'ın azalmasının esas nedeni, Almanyanın ihracatındaki azalıştır ki bunun da asıl nedeni Japonya'daki durgunluk, güney Asya'daki mali ve ekonomik dalgalanmalar ile Rus ekonomisinin içinde bulunduğu durumdur. Eğer Brezilya'daki son devalüasyon Latin Amerika'nın diğer ülkelerine de zarar verirse Almanya'nın ihracatındaki azalma devam edebilir. Bunun yanı sıra eğer ABD ekonomisindeki güçlü büyüme, Alman ürünlerine olan talebin 1998 yılındaki gibi canlı kalmasına yardımcı olmazsa, GSYİH daha hızlı azalabilir.

Euro bölgesinde giderek artan ekonomik zayıflama işaretleri ve ABD'de tüketici talebi kaynaklı büyümenin azalması riski sonucu Almanya, büyüme ve işgücü için farklı yollar aramak zorunda kalacaktır.

Alman Maliye Bakanı Lafontaine, ECB'nin faiz oranlarını azaltmasını, yapılacak vergi reformlarıyla tüketici talebinin canlandırılmasını, özel sektörde ücretlerin artırılmasını ve hükümet harcamalarının

artmasını istemektedir. Bu tür önlemlerin son 20 ayda global krizden kaynaklanan şoklarla mücadele etmek için yeterli olacağını belirtmektedir.

Lafontaine, Şubat ayı içinde euro alanı üyelerine sunduğu raporda "para politikasının şoklara cevap vermek için tercih edilebilir bir enstrüman olduğunu, eğer bu araç kullanılmazsa mali önlemlerin de uygulanmayacağını, böylece hiçbirşey yapmamanın gelecekteki maliyetinin daha yüksek olacağını" belirtmiştir. ECB'nin konuya yaklaşımı ise tamamen farklıdır. Duisenberg, işsizliğin ana nedeninin iç talepteki eksiklik olmadığını, yapısal bir işsizliğin var olduğunu, para politikasının ve talebe yönelik politikaların bu konuda faydalı olmayacağını, işgücü ve mal piyasalarının ABD'deki gibi daha esnek bir yapıya kavuşturulması gerektiğini söylemektedir. Birçok ekonomist ise her iki görüşe de dayanarak faiz oranlarını azaltmanın ve işgücü piyasasında reformlar yapmanın Almanya'nın sorunlarına çare olacağını belirtmektedir.

III. ECB İle İlgili Gelişmeler:

ECB Başkanı Duisenberg, BBC televizyonuna verdiği bir demeçte, tek para bölgesinde faiz oranlarının tarihsel olarak en düşük seviyelerinde olduğunu ve bundan sonra yapılacak faiz oranı indirimlerinin ekonomik büyümeyi canlandırmaya yardımcı olmayacağını söylemiştir.

ECB Yürütme Kurulu üyesi Sirkka Hamalainen, önümüzdeki on yılda ECB'nin büyük miktarda altın satışı yapmasının söz konusu olmadığını, altının rezerv olma gücünü yitirmesine karşın çok uzun vadede böyle bir satış yapılmayacağını ifade etmiştir.

ECB, Euro bölgesinde orta ve uzun dönemde bankacılık sektörüne euronun etkilerini konu alan ve ayrıca ödeme sistemlerini kapsayan birer rapor yayımlamıştır.

4 Şubat 1999 Tarihli ECB Yönetim Konseyi Toplantısı

Yönetim Konseyi 4 Şubat'ta yaptığı toplantıda en son parasal, mali ve ekonomik gelişmeleri gözden geçirmiştir. Fiyat istikrarının para politikası stratejisi içinde oldukça iyi olduğu anlaşılmıştır. Bu nedenle, 10-17 Şubat 1999 tarihlerinde repo işlemlerine Ocak ayında uygulanan şartların aynen uygulanması kararı alınmıştır. Buna göre, sabit oranlı ihalenin faiz oranı yüzde 3 olmuştur. Marjinal borçlanma olanağının oranı, yüzde 4.5 ve mevduat kolaylıkları faiz oranı ise yüzde 2 olarak kalmıştır.

8 Şubat 1999 tarihinde Robert Raymond, ECB Başkanı tarafından gözlemci statüsüyle, IMF nezdinde ECB daimi temsilcisi olarak atanmıştır. Raymond, Avrupa Para Estitüsünde Ocak 1994-Mayıs 1998 arasında genel direktör olarak görev yapmıştır. Raymond aşağıda belirtilen konularda IMF yönetim kurulu toplantılarına gözlemci olarak katılacaktır:

IMF'in 4. Maddesi kapsamında euro bölgesinin genel para ve döviz politikası,

Yine 4. Madde kapsamında, euro bölgesi üye devletlerinin bireysel politikaları,

Uluslararası para sisteminde euronun rolü,

The World Economic Outlook,

Uluslararası sermaye piyasası raporları,

Dünyadaki ekonomik ve parasal gelişmeler.

ECB Yönetim Kurulu, 18 Şubat 1999 tarihinde yaptığı toplantıda euro bölgesinde parasal, mali ve ekonomik durumu gözden geçirerek, 24 Şubat ve 3 Mart 1999 tarihlerinde yapılacak açık piyasa ihalelerine yüzde 3 faiz oranı uygulanacağını bildirmiştir. 25 Şubat 1999 tarihinde yapılacak olan ikinci uzun vadeli repo işleminde ise değişken faizli ihale yöntemi uygulanacak ve 15 milyar euro tutarında satış yapılacaktır. ECB, euronun dolar karşısında değer yitirmesi nedeniyle herhangi bir faiz değişikliğine gitmemiştir.

IV.Target Sistemi İle İlgili Gelişmeler:

4 Ocak 1999 tarihinde işleme geçen Target sistemi üzerinden günde ortalama 1000 milyar euro civarında işlem olmaktadır. 29 Ocak 1999 günü Fransa'daki RTGS sisteminde oluşan bir arızanın dışında Ocak ayı boyunca Target sisteminin teknik performansı oldukça iyidir. 4 Ocak 1999'da Target üzerinden yapılan ülkeler arası ödeme sayısı 5.000 iken Ocak sonu itibarıyla 28.000 olmuştur. 4 Ocak 1999 tarihinde Target üzerinden yapılan ülkeler arası işlem hacmi 250 milyar euro iken 7 Ocak 1999'da 400 milyar euroya yükselmiştir ve ortalama günlük işlem hacmi de (ülkeler arası) 350-400 milyar euro civarındadır. İşlemlerin çoğu bankalar arası işlemlerdir. Ocak ayı başında ödemeler gün sonu çalışma saatlerine yığılırken son dönemde bu yoğunluk sabah saatlerine kaymıştır.

V. Euro Bölgesi Dışındaki Ülkelere İlişkin Gelişmeler:

Danimarka Merkez Bankası, repo oranlarını yüzde 3.75'den yüzde 3.50'ye ve iskonto oranını yüzde 3.50'den yüzde 3.25'e düşürerek kronun euroya karşı değerini ve Ocak ayında döviz girişlerinin sağlıklı olduğunu kanıtlamıştır. Danimarka kronu euro bölgesi dışı bir para olmasına rağmen ERM II anlaşması çerçevesinde Avrupa'nın tek parası euroya +%2.25 dalgalanma marjıyla bağlıdır. Analistleri göre, Danimarka bundan sonraki 0.25'lik faiz indirimini ECB'nin faiz hareketlerine paralel olarak

gerçekleştirecektir. Diğer taraftan esas itibariyle yabancı yatırımcıların Ocak ayı boyunca sabit getirili Danimarka kağıtlarına yatırımlarından oluşan döviz girişleri Danimarka kronunun euroya karşı değerini korumuştur.

Bank of England, kısa vadeli faiz oranlarını 0.50 puan azaltarak yüzde 5.5'e çekmiş, bu indirimin nedenini de enflasyon hedefini tutturmak olarak açıklamıştır. Bank of England'ın faiz indirimi, mali piyasalar tarafından 0.25 olarak bekleniyordu. Sterlin, Bank of England'ın faiz oranı indiriminin ardından hem euro hem dolar karşısında değer yitirmiştir. British Chambers of Commerce Başkan Yardımcısı, euro bölgesi ile faiz farkının mümkün olduğunca çabuk kapatılmasının rekabetin korunması ve İngiltere'nin EMU'ya katılması ihtimalini güçlendirmek açısından önemli olduğunu söylemiştir.

İsveç Merkez Bankası Riksbank, enflasyonun beklenenden düşük olması nedeniyle, repo oranlarını 0.25 puan azaltarak 3.15'e indirmiştir. Faiz oranları koridorunu 0.50 puan daraltarak mevduat faizlerini 3.25'den 2.75'e ve borç verme oranını 4.75'den 4.25'e indirmiştir. Enflasyon oranının merkez bankasının 2 puanlık oranının altında olması nedeniyle, İsveç piyasası, Şubat ayı içinde repo oranlarında bir azalma daha yapılacağını öngörmektedir. Aralık ayı itibariyle İsveç'te yıllık tüketici fiyat endeksi yüzde 0.6'dır.

VI. Borsalarla İlgili Gelişmeler:

Avrupa mali piyasalarında 17 ülkeli (AB+ Norveç+ Lichtenstein) Avrupa Ekonomik Alanında borsa işlemlerinin gözetimi için bir memorandum imzalandı. Memorandumun amacı, Avrupa Ekonomik Alanı üyeleri arasında en yüksek düzeyde karşılıklı yardımlaşmayı sağlamak amacıyla Pan-Avrupa düzenleyici çerçevesini kurarak piyasanın devamını ve etkinliğini korumaktır.

VII. Tahvil Piyasalarına İlişkin Gelişmeler:

Euro, yürürlüğe girişinin ilk ayında uluslararası bono piyasalarında doları ikinci sıraya itmiştir. Ocak ayında yeni çıkan uluslararası bonolar içinde euronun payı yüzde 50'dir. (69.3 milyar dolar) Doların payı ise yüzde 40'tır. (55.7 milyar dolar) Geçtiğimiz yıllarda 11 üyeli euro bölgesinin bono piyasalarındaki payı yüzde 30-35 civarındaydı. Ancak euronun uluslararası borçlanma piyasalarındaki bu payının düşeceği beklentisi de mevcuttur. Euronun payındaki artışın üç önemli nedeni vardır:

-Euro bölgesinde uzun dönem faiz oranlarının daha düşük olması ve dolayısıyla şirketler ve bankalar için daha ucuz olması,

-ABD dolarının Japon yenine karşı zayıflaması ve Japon tahvil getirilerinin artması,

Asyalı ve özellikle Japon yatırımcıların dolar cinsinden varlıklarını satıp euro cinsinden varlıklara yönelmeleri,

dir.

Fransız futures ve options piyasası Matif ile Alman-İsveç futures ve options piyasası Eurex arasında işbirliği önümüzdeki günlerde gerçekleşecektir. İşbirliğinin yakınlık düzeyi, ilk altı ayda üyeler arasında oluşacak aktivitenin düzeyine bağlı olacaktır.

VIII. Euro-Dolar Paritesindeki Gelişmeler:

Almanya'nın 1999 yılı için daha önce yüzde 2.8 olarak öngörülen GSYİH büyümesinin yüzde 2 olacağı beklentisi ile euro, dolar karşısında değer kaybetmiştir. Bazı analistler bu durumu euronun zayıflamasından çok doların güçlendiği şeklinde yorumlamaktadırlar.

Euro, dolar karşısında değer kaybetmeye devam etmektedir. Euro bölgesinde yapılan bir araştırmaya göre, hem Almanya'da hem de İtalya'da imalatta azalış vardır. Bunun tersine, ABD'de artış görülmektedir. ABD'de National Association of Purchasing Management Index, Aralık ayında 45.3 iken Ocak ayında 49.5'e yükselmiştir. Euro da dolara karşı Londra borsalarında 0.50 cent değer kaybederek 1.131 dolara kadar gerilemiştir.

Euro, 1 Ocak 1999'dan itibaren yüzde 7 değer kaybetmiştir. Euronun dolara karşı zayıflaması, Avrupalı ihracatçıları olumlu etkilemiştir. Bu değer kaybının ekonomiye etkisi, ECB'nin faiz oranında yüzde 1'lik indirim yapmasıyla eşdeğer olup ECB'nin bundan sonraki faiz indirimine daha geç gidebileceği beklentilerini artırmaktadır.

IX. Diğer Gelişmeler:

Euronun kullanıma girmesinin üzerinden yaklaşık bir ay geçmesiyle Avrupa bankaları arasında birleşmeler başlamıştır. İspanya'da Banco Stander ve Banco Central Hispano'nun Ocak ayında birleşmesinin ardından Societe Generale ve Paribas da birleşmeye gitmiştir. Her iki birleşme için de yeni Avrupa parasının oyunun kurallarını değiştirdiği ve birleşmelerin Avrupa'da banka paylarında genel artışa katkıda bulunacağı yorumu yapılmaktadır.

Brüksel tabanlı takas ve ödeme bankası, Euroclear'ın 27 Eylülde gerçek zamanlı ödeme sistemine geçeceğini açıklamıştır. Ödeme sisteminin planı daha önce açıklanmıştır. Gerçek zamanlı ödeme, bankanın tarafları arasında takas ve ödemenin hızla yapılmasını sağlayacaktır.

Avrupa Parlamentosundan geçen stopaj vergisi taslağı, Londra bankacılık çevrelerinde şaşkınlık yaratmıştır. Avrupa Parlamentosu, Ekonomik ve Parasal İşler Komitesinin önerisi % 15 olmasına rağmen faiz gelirlerinden alınacak stopajın minimum oranının % 20 olmasını kabul etti. Ayrıca, eurobondların stopajdan muaf olması önerisi de kabul edilmedi. Bu öneri, Mayıs ayında Avrupa Konseyi Maliye Bakanları (Ecofin) toplantısında görüşülecektir. Eğer öneri, Ecofin'de oybirliği ile kabul edilmezse yasallaşamayacaktır. Özellikle İngiltere'nin kabul edilmemesi yönünde baskı yapması beklenmektedir.

20 Şubat 1999 tarihinde yapılan G7'ler toplantısında Bundesbank Başkanı Hans Tietmeyer, euronun dolara karşı değer kaybetmesinin ECB'yi endişelendirebileceğini ve Avrupa'nın büyümesi konusunda baskı yapabileceğini söylemiştir. Tietmeyer, G7 ülkelerinin maliye bakanları ve merkez bankacılarının yaptığı toplantıda euronun şu anda aşırı değerlenmiş olmadığını, uzun dönemde kazanacağı güvenin önemli olduğunu belirtmiştir.

Toplantıda bir 'Mali İstikrar Forumu' düzenlenmesi kararı da alınmıştır. Forumun amacı, belli başlı paralar arasındaki döviz kurlarının istikrarını ve uluslararası para sistemindeki istikrarı sürdürebilmek için güçlü bir işbirliği yapmaktır. Bu forumda merkez bankaları, maliye bakanlıkları ve düzenleyici otoriteler düzenli olarak bir araya geleceklerdir.

Toplantıda ayrıca, ABD'de 1998 yılında ticaret açığının yıllık yüzde 53'e çıktığı (169 milyar dolar) ve ekonomistlerin açığın bu yıl daha da artacağı beklentisinde oldukları, buna karşın Almanya'da 1998

yılının dördüncü çeyreğinde verimlilik 0.4 azalırken Fransa'da Aralık ayında endüstriyel üretimin yüzde 1.6 azaldığı açıklanmıştır.

G7'ler toplantısında doların tek kazançlı para olduğu, yen ve euronun ise değer kaybetmeye devam ettiği belirtilmiştir.

Amerika'nın, Avrupa ve Japonya'da büyümenin artmasını istediği ve G7'lerin liderlerinin büyüme için önlem almaları gereği de dile getirilmiştir.